

339

UCHWAŁA Nr 75 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1952 r.

zmieniająca uchwałę Nr 48 Rady Ministrów w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwała:

§ 1. W uchwale Nr 48 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 151), uzupełnionej uchwałą Nr 671 Rady Ministrów z dnia 29 września 1951 r. (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1211), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Pracownikom państwowym objętym art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39), zaszeregowanym do grup uposażenia wymienionych w § 6, oraz pracownikom objętym art. 4 pkt 3 powołanej ustawy, a zatrudnionym na stanowiskach administracyjnych zaszeregowanych do tychże grup lub równorzędnych może być przyznany dodatek specjalny do uposażenia w wysokości nie niższej niż 20% i nie przekraczającej 50% uposażenia zasadniczego danego pracownika. Łączna ilość wypłacanych we władzach centralnych dodatków specjalnych w wysokości niższej niż 30% uposażenia zasadniczego pracownika nie może przekraczać 20% ogólnej ilości wszystkich wypłacanych dodatków.

Odstąpienie od powyższej zasady jest możliwe tylko za uprzednią zgodą Prezesa Rady Ministrów. Wysokość dodatku specjalnego nie jest zależna od funkcji lub zajmowanego stanowiska.

2. Dodatek nie może być przyznany pracownikom centralnych zarządów objętych uchwałą Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-5, poz. 63). Ograniczenie to nie stosuje się do tych centralnych zarządów, w których pracownicy pobierają uposażenie na zasadach obowiązujących w odniesieniu do pracowników państwowych objętych art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39).”;

2) w § 9 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku niepełnienia przez pracownika obowiązków służbowych przez okres 2 miesiące wypłata dodatku specjalnego winna być wstrzymana z dniem 1 najbliższego miesiąca po upływie tego okresu, o ile okres, na który został przyznany dodatek specjalny, nie upłynął wcześniej.”;

3) dotychczasowy przepis § 9 oznacza się jako ust. 1. § 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz